

Sygn. akt *XVII AmE 273/20*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Malinowska
Protokolant –	Sekretarz sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 8 marca 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **J. M.**

przeciwko **Prezes Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania J. M. od decyzji Prezes Urzędu Regulacji Energetyki z 19 lutego 2020 r. Nr (...). (...).(…)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od J. M. na rzecz Prezes Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

XVII AmE 273/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 lutego 2020 r. Nr (...). (...) (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki Na podstawie art. 168 pkt IIa, art. 169 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm. - dalej: „ustawa OZE”) w związku z art. 170 ust. 4 pkt 1 i 70 pkt 2 ustawy OZE oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm., dalej: Kpa.) i art. 90 ust. 1 ustawy OZE, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy **Panu J. M.** prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą **(...) J. M.**, z siedzibą: ul. (...), (...)-(…) W., posiadającemu numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...) orzekł, że

1) przedsiębiorca **Pan J. M.** prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą **(...) J. M.** z siedzibą w W. nie wywiązał się z obowiązku wynikającego z art. 70 pkt 2 ustawy OZE tj. obowiązku przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 52-55 ustawy OZE, poprzez nieudzielenie żądanej odpowiedzi na pismo Prezesa URE z dnia 5 marca 2018 r. znak: (...). (...)(…), które zawierało żądanie przedstawienia informacji o dokonanej w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. sprzedaży energii elektrycznej oraz realizacji obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1 ustawy OZE w zakresie

uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, względnie uiszczenia stosownych opłat zastępczych.

2) za niewywiązanie się z obowiązku opisanego w punkcie pierwszym wymierzył przedsiębiorcy: **Panu J. M.** prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą **(...) J. M.** z siedzibą w W., karę pieniężną w kwocie **10 000 zł.**

(decyzja k. 6-8)

Powód J. M. złożył odwołanie od tej decyzji zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

- **naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy: art. 107 § 1 pkt 6 k.p.a. w zw. z art. 107 § 3 k.p.a. poprzez pominięcie w uzasadnieniu decyzji wskazania przesłanek o których mowa w art. 174 ust. 1 ustawy oze oraz niewyjaśnienie przyczyn nieuwzględnienia tych przesłanek,**
- **naruszenie prawa materialnego: art. 174 ust. 1 ustawy oze poprzez jego niezastosowanie, art. 168 pkt 11 ustawy oze poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie**

Zarzucając powyższe wniósł o uchylenie decyzji w całości i umorzenie postępowania ewentualnie o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez odstąpienie od wymierzenia kary względnie obniżenie jej wysokości.

(odwołanie k. 6-13)

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

(odpowiedź na odwołanie k. 33-35)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód J. M. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: **(...) J. M.** z siedzibą w W. w roku 2016 prowadził działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, a wytworzoną we własnym źródle energię elektryczną sprzedawał wyłącznie do podmiotów, które zakupioną energię elektryczną przeznaczyły do dalszej odsprzedaży nie sprzedając energii do odbiorców końcowych

(bezsporne, załącznik k. 19 akt adm.)

Pismem z dnia 5 marca 2018 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, działając na podstawie art. 70 ustawy OZE, wezwał J. M. do przedstawienia w ciągu 14 dni od dnia otrzymania wezwania informacji dotyczącej dokonanej w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. sprzedaży energii elektrycznej oraz realizacji obowiązków w zakresie uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego. Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na powyższe wezwanie w wyznaczonym przez Prezesa URE terminie.

(zawiadomienie k. 1-3 akt adm., bezsporne)

Pismem z dnia 28 maja 2019 r., Prezes URE zawiadomił powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej oraz wezwał go do przedłożenia - w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, szczegółowych wyjaśnień w powyższej kwestii oraz przesłania dokumentów mogących mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu.

W odpowiedzi na powyższe, pismem, które wpłynęło do Urzędu Regulacji Energetyki w dniu 9 lipca 2019 r., powód udzielił odpowiedzi na pismo Prezesa URE z dnia 28 maja 2019 r. załączając wymagane dokumenty w postaci

w szczególności „Załącznika 1A”. Powód w swoim piśmie powoływał się na to, że w dacie wezwania z uwagi na zaniechanie jego pracownika, który nie poinformował go o treści pisma.

(zawiadomienie k. 5-6, pismo k. 8-9, załącznik k. akt adm.)

W dniu 19 lutego 2020 r. została wydana decyzja zaskarżona w niniejszym postępowaniu

(decyzja k. 14-16 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny, który nie był sporny pomiędzy stronami Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dokumentów, które nie były kwestionowane. Sąd pominął wniosek o przesłuchanie w charakterze strony J. M. z uwagi na to, że dowód ten ma charakter subsydiarny, a okoliczności na które miał być przeprowadzony zostały w części zostały wykazane dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy, zaś w części są nieistotne dla rozstrzygnięcia, co omówione zostanie poniżej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 70 ustawy oze Prezes URE ma prawo:

- 1) wglądu do dokumentów,
- 2) żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1, w art. 44, w art. 45, w art. 48, w art. 49 oraz w art. 52-55, lub
- 3) badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1

- z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Zgodnie z art. 168 pkt 11a ustawy OZE karze pieniężnej podlega ten, kto nie przedstawia Prezesowi URE dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 70 pkt 2 ww. ustawy. Wysokość tej kary określa art. 170 ust. 4 pkt 1 ustawy OZE zgodnie z którym wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 168 pkt 11a wynosi 10 000 zł.

Uprawnienie nadane Prezesowi URE w art. 70 ustawy oze ma na celu umożliwienie mu realizacji jego ustawowych kompetencji – monitorowania realizacji obowiązków wynikających z ustawy oze. Zgodnie z tym przepisem Prezes URE między innymi ma prawo do żądania dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków określonych w art. 52-55 tej ustawy. Jak wynika ze wskazanych powyżej przepisów obowiązek przedstawienia dokumentów i informacji nie jest uzależniony od tego, czy na przedsiębiorcy do którego kierowane jest wezwanie ciężą obowiązkami wskazane w powyższych przepisach. Oceny takiej dokonuje Prezes URE dysponując stosownymi dokumentami i materiałami. Odpowiedzialność za naruszenie tego przepisu ma charakter obiektywny, czyli nie wymaga wykazania winy. Powód jako przedsiębiorca jest zobowiązany do zachowania należytej staranności w stopniu odpowiadającym profesjonalnemu charakterowi tej działalności. Nie może zwolnić się od odpowiedzialności wskazując na zaniechania pracownika, który miał być przeszkodą do odpowiedzi na pismo nadesłane przez Prezesa URE w trybie art. 70 ustawy oze. Powód jako profesjonalista jest zobowiązany w taki sposób zorganizować swoją działalność, aby prawidłowo realizować obowiązki ciężące na nim z mocy ustawy. Z tych względów Sąd pominął wniosek o przesłuchanie powoda z okoliczności związane z przyczynami uchybienia temu obowiązkowi.

Niewykonanie w terminie dyspozycji art. 70 pkt 2 ustawy OZE skutkowało z mocy prawa - w świetle art. 168 pkt 11a ustawy OZE - wymierzeniem kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

Sąd podziela stanowisko Prezesa URE, że w niniejszej sprawie brak było podstaw do zastosowania art. 174 ust. 2 ustawy OZE, zgodnie z którym może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli zakres naruszeń jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, zanim organy, o których mowa w art. 169 ust. 1 ustawy OZE,

powzięły o tym wiadomość. Przesłanki z tego przepisu nie zostały spełnione, obowiązek nie został zrealizowany w terminie 21 dni od otrzymania wezwania. Został on spełniony po wszczęciu postępowania przez Prezesa URE, czyli po tym jak organ powziął wiadomość o powstaniu naruszenia.

Ponadto rację ma pozwany, że wobec brzmienia art. 168 pkt 11a ustawy oze i art. 170 ust. 4 pkt 1 tej ustawy brak było podstaw do zastosowania art. 174 ust. 1 ustawy oze. Kara za przedmiotowe naruszenie została określona w stałej wysokości 10.000 zł, a zatem nie ma możliwości jej miarkowania. Zarzuty braku nieadekwatności kary do przewinienia, sytuacji finansowej powoda i stopnia szkodliwości naruszenia i celów kary nie mogą w związku z tym być skutecznie podniesione. Rację ma w tym zakresie pozwany, że taka konstrukcja przepisów wynika z woli ustawodawcy. Z tych względów pominięciu podlegał wniosek dowodowy o przesłuchanie powoda w charakterze strony na okoliczności związane z incydentalnością naruszenia obowiązku informacyjnego, braku korzyści finansowych i niezwłocznego zrealizowania obowiązku przez powoda jako nieistotne dla rozstrzygnięcia (co do tej ostatniej okoliczności jest ona również niekwestionowana, jak i wykazana wskazanymi powyżej dokumentami).

W odniesieniu do zarzutów naruszenia przepisów postępowania administracyjnego Sąd Okręgowy podziela utrwalone w judykaturze stanowisko, iż zasadniczo tego typu zarzuty są nieskuteczne przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ponieważ Sąd ten nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Celem postępowania nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd antymonopolowy jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, według reguł kontradyktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowo-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowo-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy (por. np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 r., sygn. akt III SZP 2/05). Sąd Okręgowy uznaje, że nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych, to zarzuty w tym zakresie nie mogą być skuteczne, o ile uchybienia te mogą być sanowane w toku postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bowiem tutejszy Sąd zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym. Przenosząc to na grunt tego postępowania wskazać należy, że powód na etapie postępowania sądowego podniósł zarzuty dotyczące możliwości zastosowania art. 174 ust. 1 ustawy oze, które zostały rozpoznane przez Sąd, o czym mowa powyżej.

Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powód - jako przegrywający sprawę - zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalonej na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Ewa Malinowska